

Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters en Begeleiders
NADO Vlaanderen

Zaak: [Sporter]
Nummer: 2018-041

Beticht van: het plegen van een dopingpraktijk in het verband van een wedstrijd kickboksen te Lommel op 15 december 2018, meer bepaald een inbreuk op artikel 6 *juncto* artikel 3,1° van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport (Antidopingdecreet van 25 mei 2012), door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van de sporter, in het bijzonder cannabis.

Inzake: [Sporter];
geboren: [...] *1985*
wonend: [...], (Nederland).

1. De disciplinaire commissie nam onder meer kennis van:

- het analyseverslag van 31 december 2018 van het erkende dopingcontrolelaboratorium in Zwijnaarde waaruit blijkt dat in het urinestaal cannabis werd aangetroffen;
- het aangetekend schrijven van 18 februari 2019 waarmee de sporter werd uitgenodigd om aanwezig te zijn op de zitting van de disciplinaire commissie van 12 maart 2019.

2. Op de openbare zitting van 12 maart 2019 hoorde de disciplinaire commissie voor breedtesporters en begeleiders in het Nederlands:

- Jurgen Secember, als vertegenwoordiger van NADO Vlaanderen op zijn verzoek.

De sporter was niet aanwezig op de zitting en werd niet vertegenwoordigd door een arts of een advocaat.

3. Op zaterdag [...] 2018 vond in opdracht van NADO Vlaanderen een dopingcontrole plaats tijdens een wedstrijd kickboksen. Het betrof een controle binnen wedstrijdverband.

De sporter werd rechtsgeldig opgeroepen voor de dopingcontrole. Hij leverde op rechtmatige wijze een urinemonster af.

De analyse van het urinemonster van de sporter door het erkende DoCoLab toonde de aanwezigheid van cannabis aan, zoals hiervoor vermeld. Er werd door de sporter geen tegenanalyse gevraagd.

Er is sprake van een afwijkend analyseresultaat overeenkomstig artikel 2, 2° Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en dit voor cannabinoïden. Cannabis is een specifiek middel dat verboden is binnen wedstrijdverband (art. 1, §4, 3°, , M.B. 24 november 2017, BS 18 december 2017; thans M.B. 23 november 2018).

Het bestaan van een dopingpraktijk in hoofde van de sporter is bewezen, namelijk de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter (art. 3, 1°, Antidopingdecreet van 25 mei 2012).

4. Overeenkomstig artikel 42, § 1, 1° Antidopingdecreet van 25 mei 2012 wordt de dopingpraktijk zoals vermeld in artikel 3, 1° van dit decreet bestraft als volgt:

a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was;

b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was, tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is.

Artikel 42, § 1, 1°, tweede lid, Antidopingdecreet van 25 mei 2012 bepaalt dat als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, het bewijs van het opzettelijk karakter dient geleverd te worden door NADO Vlaanderen en dat als de dopingpraktijk verband houdt met een niet-specifieke stof, het bewijs van het niet-opzettelijk karakter dient geleverd te worden door de sporter (of begeleider; deze laatste categorie *in casu* niet van toepassing).

Gezien het in deze zaak een specifieke stof betreft, namelijk cannabis, rust het bewijs van het opzettelijk karakter op NADO Vlaanderen.

De vertegenwoordiger van NADO Vlaanderen gaf op de zitting van 12 maart 2019 aan dat er sprake was van een niet opzettelijke dopingpraktijk. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analysesresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt immers geacht, tot het bewijs van het tegendeel is geleverd, niet opzettelijk te zijn als het een specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband werd gebruikt, wat in deze zaak het geval is. Er zijn immers geen aanwijzingen dat het cannabisgebruik van de sporter in verband staat met de door hem beoefende sport en de door hem betwiste wedstrijd.

De hierna bepaalde bijkomende administratieve geldboete moet de sporter aanzetten voortaan elke verboden stof te mijden bij sportbeoefening en moet hem bijbrengen dat het gebruik van cannabis strijdt met de geest van de sport.

Op grond van artikel 41, § 1, 3° Antidopingdecreet van 25 mei 2012, moet de disciplinaire commissie als de overtreding verband houdt met een dopingtest binnen wedstrijdverband in een individuele sport, de diskwalificatie uitspreken van het resultaat van de sporter, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke.

Geen enkele van de sancties hierna bepaald sluit de individuele sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter uit.

**Op deze gronden, de disciplinaire commissie voor breedtesporters en begeleiders
Na beraad en bij verstek,**

verklaart de sporter uitgesloten voor een periode van **twee jaar** voor de hiervoor te last gelegde en bewezen bevonden inbreuk, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en veroordeelt de sporter tot betaling van een administratieve geldboete van **1.000 euro**;

zegt dat deze uitsluiting **aanvangt op 26 maart 2019 en loopt tot 26 maart 2021**;

legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, nl. ten belope van een bedrag van **200 euro**, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan;

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire commissie voor breedtesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

B. Meganck,
voorzitter

J. Ghoois
geneesheer-lid

J. Van den Berghe,
lid

en op de openbare zitting van 26 maart 2019 uitgesproken door de voorzitter B. Meganck, met bijstand van mevrouw Heidi Colsoul, secretaris

B. Meganck, voorzitter

H. Colsoul, secretaris